

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

چریکهای فدائی خلق ایران

۰۱ می ۲۰۱۸

گرامی باد روز جهانی کارگر!

کارگران مبارز ایران امسال در شرایطی به پیشواز روز جهانی خود، اول ماه مه می روند که هنوز چند ماه بیشتر از جنبش انقلابی دیمه [جدی] ۱۳۹۶ جهت سرنگونی رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی و از میان بردن سیستم سرمایه داری وابسته نمی گذرد. بر پا کنندگان اصلی این جنبش، اردوی کار بود. صف گسترده ای از کارگران شاغل، کارگران

اخراجی و ارتش ذخیره کار که همانا انبوه جوانان بیکاری هستند که به دلیل شدت گیری بحران های لاعلاج سیستم سرمایه داری و تعطیلی کارخانجات و مؤسسات تولیدی دست به گریبان فقر و فلاکت هستند، آری همه اینها که جز زنجیرهای پایشان چیزی برای از دست دادن ندارند، در طی روزهای پرشور خیزش دیمه با مبارزات قهرمانانه و تا پای جان خود، ارکان ستم و استثمار دشمنان خود را با شدت هر چه تمامتر به لرزه در آوردند. اردوی کار در این پیکار شکوهمند، متحدین خود یعنی قشر وسیع زحمتکش از هستی ساقط شده (به دلیل استثمار و ظلم بی حد سرمایه داران) و همچنین دیگر قشرهای تحت ظلم و ستم سیستم سرمایه داری وابسته حاکم در ایران را نیز در کنار خود داشت. این ستمدیدگان در روزهایی که جشن آنان بود با قدرت خود ریشه بر اندام رژیم دیکتاتور و وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی انداختند و فضای سیاسی جامعه را به طور کامل به نفع پیشبرد مبارزه جهت از بین بردن روبنای سیاسی حاکم و برهم زدن نظم اقتصادی- اجتماعی موجود دگرگون نمودند که به یقین در خدمت هموار کردن راه رسیدن به جامعه ایده آل کارگران و زحمتکشانی یعنی سوسیالیسم قرار دارد. این موفقیت را باید به کارگران انقلابی ایران تبریک گفت.

در این روز گرامی که روز کارگران در سراسر جهان علیه سرمایه داران و سیستم استثمارگرانه و ظالمانه آنهاست، اگر نگاهی به شرایط کار و زندگی کارگران خود بیندازیم با تصویر بسیار دهشتناکی که ناشی از وجود سیستم سرمایه داری وابسته در ایران می باشد مواجه خواهیم شد. امروز در جامعه ایران عدم پرداخت مزد به طور کامل به کارگران به صورت امری رایج در آمده است، به طوری که گاه دیده می شود که کارگران تا ۱۲ ماه حقوق پرداخت نشده از کارفرمای خود طلبکارند و یا سرمایه دار، کارگران را از حق بیمه و برخی دیگر از حقوق شان برای سالها محروم ساخته و پول جمع شده را به حساب بانکی خود ریخته است. تازه این محرومیت و چنین فشار وحشتناک اقتصادی که

گرسنگی و فقر و مصائب دیگر را بر زندگی کارگران مستولی ساخته و آنها را به روز سیاه نشانده در شرایطی است که حداقل مزد تعیین شده که هر از چند گاهی به کارگران پرداخت می شود به هیچ وجه با تورم موجود در جامعه و مهمتر هزینه زندگی یک خانواده کارگری همخوانی ندارد. دردناکی این وضع زمانی بهتر درک می شود که بدانیم در اسفند ماه [حوت] امسال و پس از تصویب حداقل حقوق کارگران برای سال ۱۳۹۷، حداقل دستمزد تعیین شده در ایران از سوی دولت، یک چهارم خط فقر تعیین گردیده است. یعنی اگر کارفرما همه حقوق کارگر را هم بپردازد - که البته نمی پردازد- باز هم او در فقر و فلاکت دست و پا خواهد زد.

با توجه به واقعیت فوق، امروز در مبارزات کارگری در ایران مبارزه برای کسب دستمزدهای پرداخت نشده در اولویت قرار دارد. این امر باعث شده است که به طور طبیعی بیشتر مطالبات بحق کارگری به حاشیه رانده شده و کارگران از مبارزه برای ارتقاء شرایط کار و معیشت خود باز بمانند، امری که نشاندهنده شرایط بسیار نامساعدی است که کارگران در مقابله با کارفرمایان در آن قرار گرفته اند. پراکندگی صفوف کارگران در نتیجه سرکوب تلاش های آنان برای ایجاد تشکل های مستقل خود از طرف رژیم دیکتاتور حاکم- تاجائی که چنان تلاش هائی، اغلب به زندانی کردن کارگران و شکنجه وحشیانه آنان منجر می شود- باز بودن دست سرمایه داران و رژیم حامی شان (جمهوری اسلامی) برای غارت و استثمار شدید کارگران در شرایط فقدان حتی یک سازمان صنفی از آن خود کارگران و همچنین وجود ارتش عظیم ذخیره کار یعنی سیل بیکاران برای استثمار بی حد و حصر و تحمیل شرایط کار و زندگی هر چه ظالمانه تر به کارگران، همگی بیانگر شرایط بسیار دشوار و نامساعد طبقه کارگر ایران می باشند.

اما فشار اقتصادی یک جنبه از فشارهای حاصل از جامعه تحت سلطه (امپریالیستها) ایران بر کارگران ما می باشد. فشارهای طاقت فرسائی نیز به مثابه فشارهای سیاسی از طرف رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی بر کارگران اعمال می شود. واقعیت این است که کارگران ایران به خصوص مبارزترین و آگاه ترین آنها بیش از هر قشر و طبقه ای امروز در معرض حملات وحشیانه دستگاه ها و نیروهای مسلح جمهوری اسلامی قرار دارند. روزی نیست که ایادی وزارت اطلاعات شبانه به خانه کارگران مبارز یورش نبرده و آنها را دستگیر نکنند. روزی نیست که کارگران مبارز از این یا آن دستگاه و ارگان مربوطه حکم معرفی دریافت نکنند که بازداشت و زندانی شدن آنان را در پی خود دارد.

در چنین شرایطی که یوغ سرکوب و دیکتاتوری بیش از هر قشر و طبقه ای بر گردن کارگران قرار گرفته است، اما مبارزه آنان همچنان علیه سرمایه داران و رژیم دیکتاتور و سرکوبگر جمهوری اسلامی ادامه دارد. چرا که کارگران به رغم سرکوبگری های جمهوری اسلامی، این سگ نگهبان نظم سرمایه داری وابسته حاکم، چاره ای جز تشدید مبارزات خود علیه سرمایه داران و نظم ظالمانه حاکم ندارند و این تنها وسیله ایست که به آنها امکان می دهد از زندگی و شرافت کارگری خود دفاع نمایند.

توجه به مبارزات کارگران ایران این نکته مهم را آشکار می کند که اگر چه مطالبه صنفی، کارگران را به صحنه مبارزه می کشاند ولی به دلیل حمایت آشکار حکومت جمهوری اسلامی از سرمایه داران، آنها مجبور می شوند مستقیماً با حکومت روبه رو شده و جهت مبارزه خود را به سوی مبارزه علیه حکومت بکشانند. به این دلیل کارگران ایران برای کسب مطالبات صنفی خود به طور عموم دست به مبارزه سیاسی می زنند که در مواقع زیادی با حمله نیروهای مسلح رژیم به صف کارگران، این مبارزه سیاسی نیز به مبارزه قهر آمیز کارگران با رژیم منجر می شود.

تعمق در شرایط کار و زندگی کارگران ایران و این امر که آنها در شرایط شدیدترین دیکتاتوری ها که بر آنها اعمال می شود قادر به بهبود شرایط زندگی خود نیستند، این واقعیت را با برجستگی در مقابل کارگران ما قرار می دهد که

سرنگونی جمهوری اسلامی اولین شرط رهائی آنها از شرایط طاقت فرسای کنونی است. قیام دیمه‌ماه [جدی] "اردوی بیشمار کار" در سراسر کشور نیز نشان داد که وقتی هیچ بودگان برای گسستن زنجیر های اسارتشان به پا می‌خیزند عجز و ناتوانی دشمنانشان بر همگان آشکار می‌شود. قدرت کارگران در تشکل آنان است. از این رو امروز وظیفه بزرگی بر گردن کارگران آگاه و مبارز ما قرار دارد که باید با ایجاد تشکل های مخفی که با توجه به شرایط دیکتاتوری و تجربه های موجود الزاماً باید تشکل سیاسی- نظامی مخفی باشد مستقیماً در جهت نابودی جمهوری اسلامی، این اولین مانع اصلی دستیابی کارگران به رهائی حرکت کنند.

در روز جهانی کارگر بار دیگر کارگران آگاه و مبارز را به گام گذاشتن در راه نابودی جمهوری اسلامی و نظم ظالمانه حاکم فرا می‌خوانیم، تا طبقه کارگر امکان یابد بر ویرانه نظم ظالمانه موجود شرایطی را بنیان بگذارد که به رهائی قطعی کارگران از ظلم و ستم و استثمار منجر گردد.

بر قرار باد اتحاد کارگران سراسر جهان!

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

پیروز باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

چریکهای فدائی خلق ایران

اردیبهشت ۱۳۹۷ – اپریل ۲۰۱۸